

Det er jo ikke værdigt, at regering og Folke-ting overlader det våben den mulighed, at det så er det eneste, der er tilbage, at man altså i sag for sag skal lave blokade. Det er klart, at det da skyldes, at man skulle være i front med hensyn til at sige: Halleluja, arbejdskraftens frie bevægelighed her i Danmark fra dag et, ingen forbehold.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg nu nok synes, at hr. Langballe padler lidt uden om det, der er det centrale, for vil hr. Langballe ikke erkende, at selv hvis Dansk Folkeparti havde fået det præcis, som Dansk Folkeparti ønskede, nemlig en 7-årig overgangsordning, ville der stadig væk have været tre problemer tilbage: Der ville have været problemet med den udstationerede arbejdskraft, udstationeringsdirektivet, som den 7-årige overgangsordning ikke ville have ændret; der ville have været problemet med den illegale arbejdskraft, der kunne være kommet på et turistvisum; der ville have været problemet om, hvad der skulle ske, når de 7 år var gået.

Vil hr. Langballe ikke erkende, at på de tre kæmpemæssige problemområder ville Dansk Folkepartis forslag ikke have hjulpet en tøddel?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil i hvert fald svare ubetinget ja på det sidste, nemlig at de 7 år jo på et eller andet tidspunkt ville være gået, og så ville både vi og Tyskland og Østrig og for øvrigt også alle de andre lande have gjort erfaringer, der gjorde det muligt for os at dække os mere ind.

Men jeg kan ikke forstå, at det ikke kan forstås, at mit svar går ud på, at jo, det er da rigtigt nok, at den udstationering også kan lade sig gøre under den gældende ordning, men det, der er tale om, er jo, at man med arbejdskraftens frie bevægelighed sætter en bølge i gang, og at man legaliserer det, der indtil i lørdags var illegalt. Det er nu legaliseret, og det er der, problemets virkelig størrelsesorden befinder sig. Faktisk er de arbejdsforhold, der er illegale fremover, uendelig små i forhold til de illegale forhold, der nu er legaliseret.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, at hr. Langballe tager fuldstændig fejl, for problemet er jo ikke, at en polsk håndværker

kommer herop og arbejder til overenskomstmæssig løn. Det er ikke noget problem. Det vil der være nogle, der gør, og de fleste vil opdage, at det er relativt svært, hvis de skal arbejde til overenskomstmæssig løn, at få arbejdet i forhold til en dansk håndværker.

Nej, det, der er problemet, er lige præcis de andre områder, der, hvor man ikke arbejder til overenskomstmæssig løn, hvor man ikke har en officiel arbejdstilladelse, hvor man arbejder som illegal arbejdskraft, eller hvor man udnytter udstationeringsdirektivet. Det er de store problemer.

Der synes jeg jo, at det her afspejler Dansk Folkepartis dilemma i forhold til EU. Jeg ved godt, at der er nogle i Dansk Folkeparti, som egentlig er blevet EU-modstandere, men egentlig var Dansk Folkeparti, i hvert fald Dansk Folkepartis forløber, Fremskridtspartiet, jo meget begejstret for EU, så længe det bare var kapitalens sammenslutning med den frie bevægelighed af arbejdskraft og kapital og varer. Og det er jo lige præcis det, det her er et resultat af, nemlig den frie bevægelighed.

Det er jo noget, der bl.a. er sket med pakkeafstemningen vistnok i 1986 osv. Det er altså noget, der er sket, hvor Dansk Folkepartis modstand virkelig var til at overse. Fremskridtspartiets/Dansk Folkepartis modstand – de personer, der har været med hele vejen – er jo først kommet på et senere tidspunkt.

Så jeg synes, at det meget godt afspejler det dilemma, som Dansk Folkeparti har i den her sag, og som man altså ikke løser med en 7-årig overgangsordning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne, inden det lykkes hr. Søren Søndergaard at få mig til at tabe fatningen, for det første understrege, at jeg aldrig har været medlem af Fremskridtspartiet, og for det andet, at jeg har været svoren EU-modstander siden 1972. Min modstand har ikke kunnet øges senere hen, det var simpelt hen ikke muligt, og jeg er fortsat modstander.

Kl. 18.10

Så hr. Søren Søndergaards bemærkninger rammer bare ikke mig og rammer heller ikke Dansk Folkeparti. Dansk Folkepartis forhold til EU – det vil være hr. Søren Søndergaard bekendt – er fuldkommen entydigt. Men det er klart, at det, som hr. Søren Søndergaard tager som et dilemma, er udtryk for det, at vi må bøje os for, at